

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě leden 2019

Slovo na cestu

Nový začátek... Pokolikáté už?

Před několika dny jsme přivítali nový rok. Mnozí velmi bouřlivě, jiní velmi tiše. Proč je tolik humbuku kolem změny čísla v kalendáři? Možná, že nás všechny přitahuje možnost nového začátku.

Když se narodí dítě, je to hodně radosti. Přišel mezi nás nový život. Je krásné se na něj dívat, vnímat jeho nesmělé začátky a pomalý růst k dospělosti.

Svým způsobem jsou pěkné začátky školního roku, kdy v mnohých je chuť: zase se něco naučíme a v životě posuneme.

Velikou věcí je každá svátost smíření. Mám rád ten pocit ulehčení, když jdu od zpovědi a mám zase chuť začít znovu a říkám si: „Snad to tentokrát zvládnou a už nepadnu!“

A co teprve svatby. Dva mladí lidé, kteří mají jasno: „Milujeme se jako nikdo jiný na světě a nějaké manželské krize se nás netýkají.“

Je hodně optimismu ve spoustě novoročních předsevzetí: „Přestanu kouřit, zhubnu, začnu se učit jazyk, vyřešíme rodinné dluhy, už nebudu partnerovi odsekávat a vytýkat mu chyby, budu sportovat...“

A jak to vypadá po čase? To víme také. Není to nijak slavné. Má tedy smysl začínat znova? Znovu to zkoušet? Má!

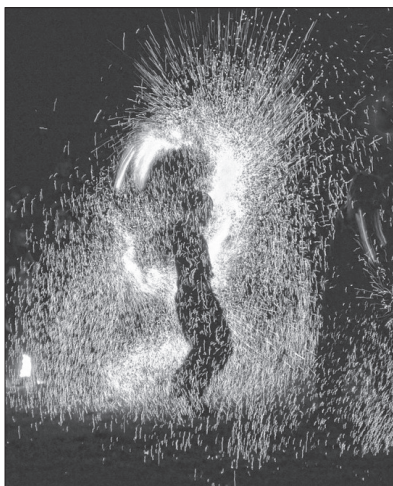
Bratr Roger z Taizé často citoval jednoho z prvokřesťanských otců: „*Jdeme životem od jednoho začátku k druhému.*“ Mnohokrát jsme už v životě něco dobrého začali. Mnohokrát jsme si dávali dobrá předsevzetí. A možná ještě vícekrát jsme zklamali a upadli. Přesto se vyplatí znovu vstát a zkusit to znova. Když se člověk vzdá a říká si, že už to stejně nemá cenu, tak přestává žít. Nevadí, že už jsme v životě mnohokrát a mnoha způsoby začínali znova. Jdeme životem od jednoho začátku ke druhému. Možná unavení, potlučení, ale jdeme.

Proto Vám všem přeji mnoho nových i opakovaných začátků.

*Když vložíme svou důvěru v Ducha Svatého,
můžeme jít neustále kupředu, od jednoho začátku k druhému,
protože Bůh pohřbívá naši minulost v srdci Kristově a sám se ujímá naší budoucnosti. ...
Co by člověka čekalo bez odpouštějící lásky a bez smíření?*

(Bratr Roger Schutz z Taizé)

o. Jiří Ramík

P. F. 1969

Svou milostivou rukou
Pane
o srdce naše křísni
jako o křemen
ať jiskry rozletí se
do všech stran
a zapálí co hořet má
ať nebe našich dnů
se rozzáří
abychom neztratili
cestu
ku
Betlému

Mons. Josef Veselý

Důležitá informace

Milé čtenářky, milí čtenáři,

s novým rokem přicházejí nejrůznější změny. Jedna z nich se týká i zpravodaje Cesta. Vzhledem k tomu, že výrobní náklady stále rostou a Cesta je již od roku 2004 nabízena stále za stejnou cenu (10 Kč), rozhodli jsme se, že **od příštího čísla zdrazíme na 15 Kč.**

Věříme, že nám i přes toto zdražení zachováte svou čtenářskou přízeň.

Vaše redakce

Zajímá nás...

Co znamená někoho/něco žehnat?

Žehnání, žehnat, požehnat je odvozeno od latinského slova „signare“, česky „označit“. Jako synonymum pro slovo žehnat se také používá „dobrořečit“. Žehná a dobrořečí se kdeco a kdekdo. Slovo je velmi mocné. Může zranit i zabít, může hojit a dát život. Gesto doprovázející slovo ještě umocňuje význam slova. Proto nad věcmi, osobami, událostmi se pronáší slovo doprovázené gestem. Protože je to dobrořečení. Jedná se o slovo dobré, slovo, které dává věci, osobě či události dobré nasměrování.

Co je možné žehnat?

Rodiče mohou žehnat své děti. Stačí obyčejný křížek na čelo s přáním, aby se dítěti nic zlého nestalo. Každý může žehnat sama sebe, když ráno vstává nebo jde spát. Může požehnat chléb. Může žehnat nemocným, starým lidem, než se vydají na cestu. Kněží vám pak mohou požehnat například křížek na krk. Mohou vám požehnat

nové auto, pracoviště, dům nebo byt, ve kterém bydlíte. Mohou také žehnat zvířatům, vašim polím a tak dále. **Žehnání je spojeno** se znamením kříže, svěcenou vodou, někdy i kadidlem a na Tři krále posvěcenou křídou.

Nejedná se o magii. Svěcená voda, kadidlo, křída jsou pouze viditelná znamení, gesta, která doprovázejí slovo modlitby a Boží sílu, která je neviditelná. Žádný posvěcený růženec na zpětném zrcátku vašeho automobilu vás před nehodou neuchrání, když jezdíte nebezpečně. Ale růženec vám může připomenout Pána Boha, který pro vás chce jen dobro, a tedy i bezpečné dosažení cíle vaší cesty.

Pro naši představu jedna z žehnacích modliteb rodičů dětem:

„Pane, náš dobrý Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista, shlédni na našeho (doplní se jméno), který stojí před důležitým krokem ve svém životě. Provázej ho požehnáním v jeho očekáváních a nadějích, vždyť všechno závisí od tvé pomoci. Chraň ho od zlého a veď ho po správných cestách. Zachovej ho ve své lásce a ve společenství své církve. (Žehnající dělá na čele žehnaného znamení kříže.) Ať tě provází a chrání všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch Svatý. Amen.“

o. Jan Czudek

Je politická moc dána z vůle Boží, anebo z vůle lidské?

Nedávno proběhly komunální a senátní volby a tato otázka byla aktuální, i když jsme si to ani nepřipouštěli. Klub sv. Anežky pozval otce Jana Koblížka Th.D., pedagoga CMF univerzity Palackého v Olomouci, aby pohovořil na toto téma. Otec Jan v sobě nezapřel vysokoškolského pedagoga a jeho výklad byl vskutku fundovaný.

Někdy se říká, politika je špinavá věc, které se má slušný člověk vyhnout. Ale naopak řada církevních dokumentů vyzývá křesťany k angažovanosti.

Podle sv. Augustina je politika plodem hříchů. Podle dominikánů je člověk tvor společenský, a tím pádem je tu i politika a politická moc. Pozdní scholastikové rozpoznávali jakousi hierarchii, vedení, velení a správu i mezi samotnými anděly.

V Bibli jsme vyzýváni: Poslouchejte své krále a modlete se za ně. Ježíš Pilátovi odpověděl: Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Vidíme, že jsou dvě moci. Politická a duchovní.

Co je politika a politická moc?

Tímto problémem se v minulosti zabývalo již mnoho myslitelů – svatý Augustin, Tomáš Akvinský... Podle postojů k tomuto tématu vzniká dilema. Je tradice antická – Aristoteles – pohled na člověka jako bytost společenskou. Kosmos, řád – vše záleží na řádu.

V 16.-17. století vzniká tradice liberální, např. Machiavelli.

Řecké slovo polis znamená obec, což je společenství občanů, a to je přirozená věc.

Souběh dvou tradic do společnosti někdy přináší i rozčarování z politiky.

Přesto kritériem politiky nadále zůstává všeobecné dobro. Má se o něho snažit politik i občan.

Politická autorita má být garantem veřejného prostoru, ve kterém má být v rámci názorové plurality vytvářena možnost hlásat Boží slovo. To je úkolem věřících.

Světská a duchovní moc má být oddělena. Povinností duchovní moci je hájit Boží zákony a připomínat všem odpovědnost před Bohem. Posláním církve není tudíž politická moc, ale má tuto ovlivňovat nicméně s ohledem na finalitu člověka, která je v Bohu. Politický řád je tak svým způsobem podřízen Božímu.

Pokusila jsem se o stručný záznam a interpretaci myšlenek z náročné přednášky otce Jana. Je na nás, jaké skutky a poučení si z toho odneseme.

Jarmila Málková

Adventní duchovní obnova

„Nově do nového liturgického roku“ – tak se rozhodl Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava pod vedením paní Marie Smolkové. A tak si pozvali na celodenní adventní duchovní obnovu otce Petra Šustáčka, faráře z Kozmic u Hlučína. Téma „Současné rodiny a křesťanský ideál“ vycházelo z promluvy sv. Pavla VI. v Nazaretě, a to „Nazaretská rodina, příklad každé rodiny“. Otec Petr během své promluvy několikrát s úctou citoval tohoto papeže, v jehož období byl také předčasně vysvěcen a předvídal jeho svatořečení.

Po ranní bohoslužbě v kapli svatého Kříže, kterou celebroidl otec Šustáček, se společenství sešlo v Církevní konzervatoři Opava. Otec Petr rozložil na svém řečnickém stolku tematické kartičky a v úvodu se vtipně představil jako kartářka, která zná dobře současný život nejen rodiny, ale také každého z nás, a to díky tomu, že se běžně pohybuje v hromadných dopravních prostředcích. Téma krize v našich rodinách rozebral v první části své promluvy. Mluvit o krizi a nevyjít z tohoto rozpolcení nevede ke změně a přiblížení se ke křesťanskému ideálu. Otec Petr na modelu sv. Rodiny poukázal na mlčenlivost sv. Josefa: současná doba je poznamenána množstvím slov až jejich infekcí, je potřeba se soustředit na ticho. Panna Maria jako ideál velikosti ve službě a Ježíšovo lidství je vzorem a ideálem. Mnohými citáty sv. Pavla o oboustranných vztazích ve službě, bohoslužbě v srdcích nás otec povzbudil, jak sloužit Bohu k počtě člověka a jeho obdaření a poučil nás, že toto vše vede k pokoře.

A tak všechny tyto hodnoty jdou k záchraně našich rodin. Začíná to již přípravou na manželství, rodičovství a moudrý člověk se připravuje až do smrti – doslovná citace otce Šustáčka.

Vřava slov a nedostatek ticha nedovolí vzniknout řádu duchovního života, ve kterém usměřňujeme sebe v závislosti na prostředí, a tak vnitřní řád vede k vnějšímu a vnější k vnitřnímu.

V dalších částech promluvy k otázkám odpovědnosti každého z nás za život v našich rodinách se otec Šustáček dotkl důležitosti svátosti manželství, věrnosti a strachu z odpovědnosti. Nesouhlas se zlem, které se kolem nás děje, byl výzvou pro všechny zúčastněné. Propojit Boží a vlastní život v modlitbě, která je vždy na prvním i posledním místě. Modlitba je jako zbraň, modlit se s vírou!

Těmito slovy a požehnáním se otec Petr Šustáček rozloučil.

Poděkování všem, kteří se podíleli na tomto pěkném setkání, se velmi hezky zhostila paní doktorka Rampáčková, která také intenzivně vstupovala do diskuse a tímto tuto duchovní obnovu velice obohatila.

Na závěr bylo připomenuto 25. výročí tohoto každoročního celodenního setkání v rámci duchovní obnovy.

Anna Šolastrová

Farnost s nadhledem – pohledem nováčků

Před třemi lety jsme se přistěhovali do Opavy a začali jsme chodit na mše do konkatedrály, protože tam působil i o. Aleš, kterého jediného jsme ve městě znali. Teď už jsme se zdejší realitou obeznámeni, ale zpočátku nás spousta věcí překvapovala. A některé překvapují dodnes. Třeba vám přijde zajímavé podívat se na naši farnost očima nově příchozího.

Ranní aktivita – Mše ve všední dny jsou tady hrozivě brzo! Honza po ránu nemůže myslet, jíst, skoro ani mluvit. Zpovídat se v 6 hodin ráno podle nás už možná hraničí s opovázlivým spoléháním se na to, že nebohý zpovědník ještě nestihl vypít ranní kávu a jakýkoliv hřích jen nepřítomně odkýve. V Opavě se opravdu vstává dřív než jinde.

Konkatedrála – Nikde jinde v České republice se s tím označením nesetkáte. Je to opavská specialita, ale nikdo z místních ji překvapivě nepoužívá. Zatímco naše rodina tedy chodí každou neděli do „konky“, ostatní věřící chodí k Panně Marii a nevěřící používají označení „kostel za divadlem“ nebo „kostel s nohou“. Jak se v tom má nováček vyznat?

Farní mimikry – Každý by čekal, že fara bude osaměle stojící budova vedle konkatedrály, ale tam najdete jen italskou restauraci. Skutečná fara se skrývá za rohem a tváří se jako obyčejný městský dům. Máju fascinuje německý nápis „besetzt“ (čili „obsazeno“) na místním WC. Honzu pobavil fakt, že se farní úřad nachází na ulici Almužnická, zní to totiž jako označení finanční situace místních kněží.

Míra utajení – Některé pravidelné bohuľibé aktivity, které ve farnosti probíhají, jsou na začátku školního roku zmíněny souhrnně jako „obvyklá společenství“, a místo a čas

setkávání nejsou blíže specifikovány. Nováčkům dá mnoho detektivní práce se něčeho dopídit!

Jáhnové – Teologové si dělají legraci, že liturgická ozdoba na pět písmen je JÁHEN. Pravda je, že trvalých jáhnů v jiných farnostech moc nenajdete. Zato v Opavě jsme našli hned dva. Nejvíc nás ale překvapilo, že jeden z nich je legendární JJJ, tedy jáhen Josef Janšta, jehož knížky jsme hltali jako malí.

Hedvika – Málokterá farnost si může dovolit takový luxus, jako je kostel, ve kterém jsou jen dvě mše za rok. Popravdě řečeno se do „Hedviky“ pokaždé těšíme, i když se trochu bojíme tamních fresek.

Krásné Opavanky v nejlepším věku – Překvapilo nás, jak důstojně Opavanky zrají. Opavské dámy v letech jsou krásné, elegantní a na úrovni. Mája je z tohoto důvodu pevně odhodlaná v Opavě setrvat.

Časopis Cesta – To, že někde vychází farní časopis, není výjimka. Občas ho některá farnost založí, pak odloží, zruší nebo přeruší. Vydávat pravidelné periodikum zabere moře času a energie. Přesto v Opavě vychází Cesta už neuvěřitelných 25 let!

Není lehké se jako nově příchozí zařadit a seznámit. Proto bychom vás chtěli povzbudit, abyste se nebáli v kostele oslovovat nové tváře. A my jsme farnosti moc vděční, že nás přijala, a cítíme se tady dobře.

Mája a Honza Pilařovi

Cantate Dominum – Zpívejte Pánu

Chrámový sbor

V tomto článku nahlédneme do historie chrámového sboru. Hudba k oslavě Boha zněla v chrámech odnepaměti. Povinnost pečovat o hudbu a zpěvy v kostele, ale také u církevních obřadů mimo kostel, měl regenschori (chorrektor, ředitel kůru), který byl obvykle současně učitelem (ředitelem) ve škole. Rozsah jeho pracovní činnosti byl široký: od obstarávání a prepisování notového materiálu pro sbor a orchestr přes nácvik skladeb se sborem až po provedení, dozoru nad zpěvem lidu, vč. hudebního doprovodu při bohoslužbách a obřadech. Porovnáme-li (pokud to vůbec lze) počet obřadů v době kolem roku 1900 se současností, zjistíme, že jich je nyní podstatně méně. Souvisí to mj. se současným hlubokým poklesem počtu věřících, ale i počtu kněží.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie byl od počátku kostelem Řádu německých rytířů a Opava byla německé město s úředním jazykem němčinou. To se samozřejmě odráželo i v činnosti chrámového německého sboru. Dnes asi sotva zjistíme nějaké přesné datum vzniku. Ale obecně lze předpokládat, že tradice sborového zpěvu (i když možná ne v té podobě, jak ji prožíváme dnes) zde byla již od 13. století. Vždyť kostel sousedil s konventem a život uvnitř spočíval mimo jinou činnost v modlitbách i s jednohlasým

zpěvem žalmů. Ten postupně přecházel ve sborový zpěv nejprve jednohlasý, pak vícehlasý. Zpěv nebyl soustředěn jenom do kláštera, ale stal se nutným a požadovaným při všech církevních obřadech. „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ Takže hudba zněla v kostele odpradáвна, zprvu bez, později s doprovodem nástrojů. Je nutno připomenout, že sbor plnil velmi často také funkci společenskou. Sborový zpěv provázel bohoslužby v opavských chrámech samostatnými sbory, buď moravským, nebo německým.

Pro úplnost tématu připomenu jména, která jsou spojená s chrámovou hudbou a sborem u P. Marie a byla tu dávno před námi. Byli zde takoví, kteří funkci ředitele kůru (regenschoriho) zastávali dvacet, třicet i čtyřicet let. Jejich jména uvádím v časové posloupnosti, jak ji lze dohledat ve farní kronice.

Regenschori /ředitel kůru/ v letech:

1665-1672	Johan Arlet	1912-1919	Heinrich Luif
1689-1711	Josef Ignaz Lammel	1920-1928	Prof. Franz Richta
1711-1738	Franz Lammel	1928-1929	Karl Mohr
1738-1783	Karl Weimmer	1929-1945	Dr. Viktor Werber ²
1783-1790	Johan Nepomuk Knura	1945-1950(?)	Ferdinand Schimaczek ³
1791-1820	Ignaz Rettig	1950(?)–1956	František Preisler
1820-1839	Franz Haas	1956-1970	Vladimír Rampula
1839-1849	Augustin Jackel ¹	1972-1972	Josef Gróf
1850-1873	Josef Schoen	1973-1974	Vojtěch Vaněk
1874-1891	Albert Wagner	1974-1975	Edvard Schiffauer
1892-1912	Karl Kupka	1976-dosud	Karel Kostera

¹Do r. 1839 byl rectorem v Bruntálu.

²Byl také posledním sbormistrem do konce války 1945.

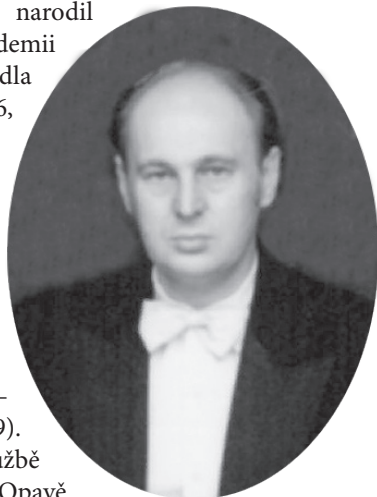
³Byl ředitelem kůru u Sv. Ducha, kde byl rovněž německý sbor. Po odsunu Němců r. 1945 převzal místo ředitele kůru také u P. Marie.

Farní kronika má v období 1938 až 1945 prázdné listy. K jejich doplnění již nedošlo. A od roku 1945 jsou záznamy o sboru neúplné. Tu lze vyjít už asi jen ze vzpomínek pamětníků. „Věřící moravské národnosti v Opavě byli v menšině. Německý sbor při kostele P. Marie byl dobrý. Zpívalo se latinsky o nedělích a svátcích. Každou neděli se zpívalo na velké v 10 h. Pro moravské byla mše svatá v neděli v 7.15 h s moravským (českým) lidovým zpěvem“, vzpomíná dlouholetá členka sboru paní E. Kurzweilová. Moravský (český) život se však soustřeďoval v kostele sv. Jiří (sv. Vojtěcha).

Funkce ředitele kůru za minulého režimu, tj. za vlády komunistů, nebyla podporována a uváděna. Byla omezena na varhaníka, i když mnohdy ještě zastával činnost dříve odpovídající funkci ředitele kůru. Do činnosti chrámového sboru v poválečném období se aktivně zapojili postupně dirigenti opery, to už českého Slezského divadla v Opavě. Nejprve František Preisler a po něm Vladimír Rampula.

František Preisler (1915–1983) byl šéfem opery Slezského divadla v Opavě v letech 1946–1954. Podílel se také jako sbormistr a dirigent na práci ve zdejším chrámovém sboru. Je velmi pravděpodobné, že pokud nemohl, vypomohl Vladimír Rampula, jak vzpomíná manželka paní Jitka Rampulová.

Vladimír Rampula (1931–2004) se narodil v Malhostovicích u Brna, absolvoval Janáčkovu akademii v Brně v r. 1954 a hned nato nastoupil do Slezského divadla v Opavě. Když odešel z Opavy pan Preisler v r. 1956, nastoupil jako sbormistr a dirigent chrámového sboru pan Rampula. Chrámový sbor vedl a řídil po stránce umělecké až do roku 1970. V té době působil sbor už jen jako jediný chrámový sbor v opavských chrámech. Pan V. Rampula byl precizním hudebníkem, poctivým klavíristou a zkušeným, výborným sbormistrem. Zde je potřeba také připomenout jeho skladbu Modlitba k sv. Cyrilu, kterou napsal k jubilejnímu roku (1969) – 1 100 let od smrti sv. Konstantina – Cyrila (869–1969).

V. Rampula

Poprvé jisbor zpíval při slavnostní bohoslužbě k uctění ostatků sv. Vojtěcha v kostele sv. Vojtěcha v Opavě a vzápětí také na Velehradě. Pak připravoval nácvik Mše C dur od Ludwiga van Beethovena. K dokončení a provedení už nedošlo... Je třeba doplnit také jména varhaníků, kteří se stali součástí sboru při produkcích. Byli to bratři Bruno a Antonín Radovi, Dr. František Pepřík a Jiří Čech ml. Po období politického uvolnění a následné okupaci 21. srpna 1968 vize lepších zítřků skončila. Nastoupila normalizace komunistického režimu, což pro mnoho lidí znamenalo v lepším případě převedení na jinou (obvykle méně placenou) práci nebo ukončení pracovního poměru a často velmi těžké hledání nového zaměstnání. Komunistický režim na všech technických, uměleckých místech, školách, ale i v jiných profesích prováděl „čistky“ – „prověrky věrnosti a oddanosti komunistické straně“ pochopitelně s prověřením názorů a postoje pracovníků k okupaci republiky sovětskou armádou v srpnu r. 1968. Samozřejmě, že tento stav se dotkl i pana V. Rampuly. Od svého zaměstnavatele (Slezské divadlo) dostal jasný příkaz: „Okamžitě skončit s prací v chrámovém sboru, nebo...“

Chrámový sbor přišel o výborného sbormistra a dirigenta. Sbor osiřel! Někteří členové sboru z politických důvodů emigrovali. Nejen pro sbor nastalo velmi složité období. Bude, nebo se rozpadne? Po odchodu Vladimíra Rampuly dochází k poklesu celkové úrovně sboru. Vzpomínáme na pana Jiřího Čecha st. (1920–1985), který mj. organizačně zajišťoval činnost sboru. Podařilo se mu k práci se sborem přivést Josefa Grófa, člena divadelního orchestru, který aspoň krátké období sbor vedl. V roce 1973 nastoupil na jeho místo Vojtěch Vaněk z Města Albrechtice, na kterého v letech 1974–75 navázal Edvard Schiffauer.

Časté střídání sbormistrů přivedlo chrámový sbor do hluboké krize, ze které se sbor dostal až s příchodem Karla Kostery (*1935 Slavkov u Opavy) v r. 1976. V té době už byl zkušeným sbormistrem Pěveckého sboru Stěbořice. Pod jeho vedením se chrámový sbor postupně stabilizoval. Houževnatou a cílevědomou prací navázal na někdejší bohaté tradice opavského chrámového sboru. Rozšiřuje členskou základnu sboru. Oživuje spolupráci se členy orchestru a sólistů opavské opery. Spolupracuje též s Komorním orchestrem Janáčkovy filharmonie Ostrava. Také v té době účinkuje sbor jako jediný chrámový sbor v opavských chrámech.

Příbram 1984

*Festival duchovní hudby 2001
Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie*

nebo varhanní doprovod při produkcích se povětšinou postaral varhaník konkatedrály pan Alois Kostera.

V seznamu skladeb jsem záměrně neuvedl J. J. Rybu a jeho Českou mši vánoční Hej, Mistře. Vánoce bez této skladby v provedení chrámového sboru spolu s orchestrem a sólisty opavské opery si neumí řada Opavanů ani okolních představit. Je třeba se zmínit, že pravidelně v jejich podání provází „půlnoční“ právě tato Česká mše vánoční už od roku 1976. A nejen to. Od roku 1981, ještě v hluboké totalitě přes mnoho potíží a problémů při projednávání povolení k uskutečnění koncertu (1. vánočního

Repertoár sboru tvoří vokální a vokálně instrumentální díla všech nejdůležitějších fází vývoje církevní hudební tvorby od chorálního jednohlasu a renesančního vícehlasu přes liturgické formy barokních autorů, klasiků, romantiků až po tvorbu soudobou. Pod vedením pana Karla Kostery nastudoval sbor množství skladeb více než třiceti českých nebo latinských mší, přes sto padesát méně rozsáhlých duchovních skladeb a kolem stovky světských skladeb. Nutno uvést aspoň některé z nich: Missa pastoralis (Horák-Stecker), Missa in C, - in G (F. Schubert), Missa brevis (J. Haydn), Missa Loretta (A. V. Říhovský), Krönungsmesse (W. A. Mozart), Missa pastoralis (C. Ditters von Dittersdorf), Missa brevis (Z. Fibich), Mše D dur „Lužanská“, Te Deum, Žalm 149 (A. Dvořák). Seznam nacvičených a provedených skladeb pod vedením Karla Kostery by byl velmi obsáhlý. O klavírní doprovod na zkouškách

koncertu) s odborem kultury se podařilo Karlu Kosterovi společně s Pěveckým sborem Stěbořice za účasti zprvu jen několika členů chrámového sboru, později celého sboru, nastartovat dnes už 37letou tradici vánočních koncertů.

„Nedej padnout v nepravosti, přikloň všechny k pravé ctnosti. A tak štěstí dojdeme, nebe jistě najdeme. Ó, Dítě, dopřej milosti, ať s Tebou vejdem v radosti blažené věčnosti.“

Ať vánoční hudba a texty písní znějí v našich srdcích nejenom o Vánocích.

Připomenout musím rovněž tradici Mezinárodního festivalu duchovní hudby, jehož zakladatelem, organizátorem, režisérem a dramaturgem je rovněž Karel Kostera. Samozřejmě, že vždy na každém festivalu vystupuje i s chrámovým sborem. O práci a působení p. Karla Kostery by se dalo napsat jistě velmi mnoho. Je třeba si přiznat, že bez jeho ohromného nasazení, bez jeho nadšení a taktiky v přesvědčování, jednání a diplomacii by Opava nebyla tak muzikální, jak je dnes.

Tradice a historie chrámového sborového zpěvu v Opavě je bohatá, byla by velická škoda, kdyby skončila. Obracím se proto na vás, na všechny, mladé i starší, kteří rádi zpíváte, a není vám lhostejné, zda bude chrámový sbor zpívat, či nikoliv. Věřím, že také mnozí chcete přispět svým zpěvem k větší cti a slávě Boží a jste ochotni něco pro dobro věci obětovat. Přijďte mezi nás rozšířit naše řady. Zkousíme každé pondělí v zimě od 18 do 20 h v sakristii kostela sv. Vojtěcha. Přijďte! Neváhejte! Těšíme se na vás.

Bohumil Kaděra

K zamyšlení

Před rokem, v lednovém čísle Cesty, jsme psali v úvodu naší rubriky: „Jsou knihy, kterým se říká ročenky a ve kterých najdeme pro každý den v roce něco k zamyšlení.“ Dnes navazujeme na texty vybrané před rokem a zařazené v knize pro měsíc leden.

Překročit naše rány

Někdy musíme „překročit“ náš hněv, naši žárlivost nebo pocity odmítnutí a jít dál. Pokušení spočívá v ulpívání na záporných pocitech, v nichž vězíme, jako bychom tam patřili. Jsme „uražení“, „zapomenutí“, „znevážení“. Ano, na takové záporné ztotožnění se můžeme upnout, a dokonce z toho mít chorobný požitek. Bylo by dobré se na tyto temné pocity zaměřit a zjistit, odkud přicházejí – pak v nás dojde ke zlomu, kdy takové pocity překročíme, necháme je za sebou a jdeme dál.

Přerůst své sebeodmítání

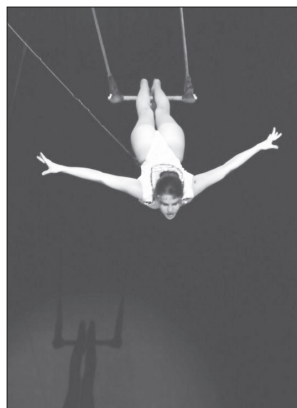
Jedno z největších nebezpečí duchovního života je sebeodmítání. Kdykoli si říkáme: „Kdyby mě druzí skutečně znali, neměli by mě rádi,“ volíme si cestu, která vede do tmy. Často předstíráme, že vlastní odsouzení je ctnost zvaná skromnost. Ale skromnost je ve skutečnosti opakem sebeodsouzení. Je to vlastně vděčné uvědomění si, že jsme

v Božích očích cenní a že výčet všeho, co jsme, je dar. Abychom přerostli své sebeodmítání, musíme najít odvahu naslouchat hlasu, který nás nazývá Božími milovanými syny a dcerami, a mít odhodlání podle této pravdy žít.

Důvěra v toho, kdo dává záchranu

Důvěra je základem lidského života. Bez důvěry nemůže žádná lidská bytost žít. Artisté cvičící na visuté hrazdě nám nabízejí přímo ideální představu o takové důvěře. Ti, kteří se pouštějí, musí věřit těm, kdo je chytají. Ti první mohou dělat velkolepá salta, ale jejich výkonům dodávají dramatickosti až ti, kdo je chytají a jsou tam pro ně v pravý čas a na pravém místě.

Mnohé v našem životě je let. Létat vzduchem jako pták je sice nádherné, ale kdyby nás Bůh nezachytil, všechno naše létání by vyústilo v nicotu. Proto důvěřujme Tomu, který nám takovou záchranu dává.

Všem čtenářům Cesty a těchto zamyšlení přejeme v novém roce hodně Božího požehnání, radosti ze života a moudré čtení, nejen v Cestě.

senioři z Klubu sv. Anežky

Zdroj: Henri J. M. Nouwen: *Chléb na cestu; Deník moudrosti a víry*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2000.; str. 7 a 8.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na leden: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svaté Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

8. 1. informativní schůzka
15. 1. komentovaná prohlídka „700 let Opavského knížectví“, v Obecním domě v Opavě
22. 1. přednáška Mgr. Petra Lázníčky na téma Himálajské dobrodružství – výprava do základního tábora Mount Everestu bude **v pastoračním středisku minoritského kláštera**

Marie Smolková

Knížní tipy

Nebezpečný kardinál

Život Josefa kardinála Berana a jeho slavný návrat do vlasti

Stanislava Vodičková

Na jaře 2018 se uskutečnilo přenesení ostatků kardinála Berana z Říma do pražské katedrály sv. Václava. Spolu s návratem tohoto velkého exulanta chce tato kniha připomenout nejen jeho životní příběh, ale také osobní kvality a postoje, jež zastával jako reprezentant domácího katolického duchovenstva a které ho dostaly do konfliktu s nacistickým i komunistickým režimem. Z těchto střetů vyšel jako morální autorita s přesahem za hranice své církve i vlasti.

Pěkná kniha s bohatým obrazovým materiálem přichází na pulty knihkupectví ve stejnou dobu, kdy se v opavské konkatedrále nainstalovala výstava věnovaná právě osobnosti kardinála Berana.

Parabible

Alexandr Flek

Tisková zpráva o našem prezidentovi Ježíši z Nošovic je aktuální, místy až provokativní biblickou parafrází. Dávny příběh o Ježíši Nazaretském zasazuje do kulí současného Česka, především ale staví dnešního čtenáře před nově obnažené pointy dávných evangelijních příběhů a výroků. Jak v předmluvě uvádí prof. Martin C. Putna, v Parabibli jde o rozlousknutí jádra biblických textů ze slupky jejich dobového kontextu a o jejich nové „zabalení“ do současné literární formy.

Evangelický teolog Alexandr Flek je známý jako překladatel Bible21. Tentokrát ale namísto snahy o maximální přesnost překladu volí jiný přístup: aktualizované převyprávění. Reflektuje tak původní záměr biblického textu: vyprovokovat čtenáře k reakci, překvapit, konfrontovat, rozesmát nebo rozčlít. Parabible je tedy dílčí, zaujatou, subjektivní, ale vážně míněnou odpověď na otázku: Jak by mohl vypadat Ježíšův příběh, kdyby se odehrál dnes.

Buď Kristovým svědkem!

Marián Kuffa

O známém knězi z Žakovců pod Tatrami, který se věnuje pastorační práci na okraji společnosti, již bylo napsáno a natočeno mnoho. Tato kniha přináší myšlenky z jeho kázání a promluv pronesených v poslední době a nevyhýbá se ani citlivému tématu genderu. Je pravda, že Kuffa dokáže složité náboženské pravdy krásně zjednodušit a podat srozumitelně i prostým lidem. Je ale také pravda, že se občas nevyhne ani zkrslujícím zjednodušením. Na to, jak se mu dařilo v této knize, si můžete udělat názor sami.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Filmové tipy

Přepadení

Western / Dobrodružný

USA, 1939, 96 min

Režie: John Ford

Slavný starší americký western natočený podle povídky E. Haycoxe. Dostavník do Lordsburgu vypráví o dramatické cestě dostavníku z Nového Mexika do Lordsburgu, přes pustiny a hory, které obývají nepřátelští indiáni vedení obávaným Geronimem. V dostavníku cestuje různorodá společnost. K Lucy Malloryové, která jede za manželem, přistupuje obchodník Peacock, tajemný karbaník Hatfield a místním ženským mravnostním spolkem z města vykázaný doktor Boone, který více pije, než léčí, a slečna Dallas, která ohrožuje mravopověstnost. Na poslední chvíli ještě nastupuje bankéř Gattewood, který právě vykradl vlastní banku a potřebuje rychle zmizet. Tou dobou se místní šerif dovídá o útěku Ringo

Kida (John Wayne) z vězení a o tom, že má namířeno právě do Lordsburgu, aby si to vyřídil s těmi, kdo jej dostali za mříže. Šerifovi tedy nezbývá, než nastoupit také. To ještě netuší, že Ringo přistoupí cestou.

Zápletka postavená na sporném tématu obhajoby osobní msty je řemeslnou bravurou dovedena k emocionálně strhujícímu finále - indiáni přepadnou dostavník a odhalí se skutečné charakteristiky postav.

Dílo je považováno za jedno z klíčových děl žánru a film získal dva Oscary. Tímto filmem začala spolupráce mezi režisérem Johnem Fordem a začínajícím hercem Johnem Wayne, kteří spolu vytvořili další známé snímky.

Farářův konec

Podobenství / Drama

Československo, 1968, 96 min

Režie: Evald Schorm

Půvabný příběh kostelníka, kterému se shodou okolností naskytne příležitost vydávat se v zapadlé horské vesničce za faráře a který se zaujetím a vzácným pochopením pro lidské slabosti plní svou roli ke všeobecné spokojenosti obce dychtící po duchovní útěše. Falešný kněz jakoby vdechoval nový život figurkám vesničanů a rozdmýčával groteskní obrázek vesnické idylly. V rušném závěru plném intrik a situačních zvratů podléhá obklíčení, které se kolem něj uzavře. Snímek hovoří o toleranci jako o základní podmínce plné, nezkeslené lidské seberealizace a štěstí na tomto světě, o víře v poctivost, slušnost, spravedlnost a lásku, tedy v hodnoty, které jsou podstatou všeho, co má smysl.

Námět na svěží komedii s prvky satiry a skrytého podobenství pochází z pera Josefa Škvoreckého. „Jeden má glejt, ale ve skutečnosti to učitel není, druhý glejt nemá, ale kněz to ve skutečnosti je.“ Tak charakterizoval Josef Škvorecký hlavní postavy filmu, který v roce 1968 natočil režisér Evald Schorm s Vlastimilem Brodským, Janem Libíčkem, Janou Brejchovou, Helenou Růžickovou, Zdenou Škvoreckou a Josefou Pechlátovou.

Vojtěch Machovský

Dětem

Co mohu udělat pro mír

Spisovatel Pino Pellegrino vzpomíná na nejúchvatnějšího profesora z celé školy. Byl nejenom vzdělaný a rozuměl mnoha věcem, ale byl také moudrý. Bylo možné mu klást jakékoliv otázky a on dokázal na všechny odpovědět.

Jeden student se ho zeptal: „Pane profesore, co je nejsnadnější věcí, kterou je možné udělat?“

Profesor odpověděl: „Rozšlápnout červa.“

Student pak pokračoval: „A co je tou nejobtížnější věcí?“

Profesor na to: „Oživit červa, kterého jsi rozšlápl.“

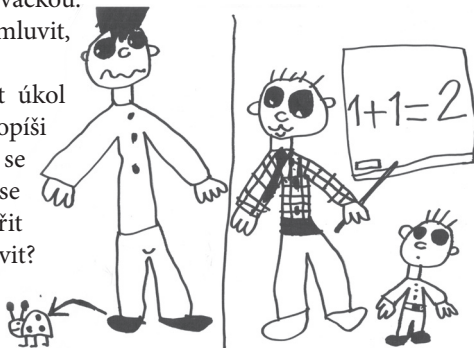
Co chtěl profesor tímto přirovnáním říct?

Je lehké udělat nějaký špatný skutek, ale je těžké anebo nemožné jej napravit.

Může se stát, že se dostanu do hádky s nějakým spolužákem. Žduchnu ho, on spadne na topení a rozbije si hlavu. Sanitka ho s houkáním odveze do nemocnice. Zdálo se být jednoduché, že zvítězím v hádce rvačkou.

Ale jak napravit rozbitou hlavu? Můžu se omluvit, ale zraněnou hlavu tak nespravím.

Anebo jsem líný a nechce se mi psát úkol do matematiky. Ráno v šatně ho opíši a odevzdám učiteli jako svoji práci. Zdá se mi, že lži se všechno vyřeší. Ale prozradí se to. Učitel, který mi až dosud věřil, mi věřit přestává. Teď je mi to líto. Mohu to napravit? Třeba tak, že napíšu nový úkol. Ale to, že mi učitel už nevěří, se napravuje těžko. Dlouho musím být pravdomluvný, aby mi zase učitel věřil.

Je začátek občanského roku. Dáváme si předsevzetí, jakými chceme být v novém roce. Vzpomeňme na rozšlápnutého brouka, kterého nemohu oživit.

Dejme si pozor na ústa, abychom neřekli něco, co nás bude mrzet a bude těžké nebo i nemožné to napravit.

Dejme si pozor na ruce, aby někoho neudeřily, i když se budeme zlobit. Rána se zít zpět nedá a roztržené obočí se dlouho hojí.

Prvního ledna je den, kdy se modlíme za mír a přemýšlíme, jak to udělat, aby nebyly války. K míru ve svém okolí přispějeme tak, že si dáme pozor, abychom neudělali něco, co druhé rozčílí, naštvě a poškodí. Prosme Pána Boha, aby nám v úsilí o pokoj kolem nás pomáhal.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Anežka Řeháková*

Ze života skautů

Vánoční turnaj 2018

Tradičně jako každý rok se skauti pátého chlapeckého oddílu zúčastnili vánočního turnaje na ZŠ Riegrova. Soutěžilo se v opravdu různorodých disciplínách – zdravověda, kreslení, piškvorky, uzlování, Morseova abeceda, zručnost, štafeta, zpěv atd. Disciplín bylo hodně, a tak si každý mohl najít tu, ve které je dobrý.

A výsledek? Velikou radost nám udělala naše vlčata, která turnaj po několika letech ovládla.

Skauti rovněž dosáhli úspěchu a vybojovali druhé místo. Trochu nás to ale zamrzelo, když jsme zjistili, že nám na 1. místo chybí 0,7 bodu. Ano, jen sedm desetin bodu nás dělilo od titulu. První místo vyhrály skautky třetího dívčího oddílu, které tímto natáhly svoji několikaletou šňůru vítězství v řadě. Tak třeba nám to vyjde příště.

Pavel Šimeček

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Vystoupení sboru na Noci venku

Školní sbor Kolibříci svým zpěvem podpořil lidi bez domova. Celostátní projekt sdružení azylových domů Noc venku se snažil upozornit širokou veřejnost na problematiku bezdomovectví a také přiblížit práci organizací, které lidi v nouzi podporují.

Okresní kolo soutěže Bible a my

V pátek 23. listopadu proběhlo v naší škole okresní kolo soutěže Bible a my. Nejlepší znalci Bible, kteří prošli školními koly, se utkali, aby poměřili své znalosti a vybojovali si postup do celostátního kola. Naši školu bude v březnu v Brně na Biskupském gymnáziu reprezentovat Daniel Beck, Martin Dušek, Anna Svrčková a Václav Tomeček. Gratulujeme.

Výroba adventních věnců

Máme moc rádi tuto aktivitu. Škola je po celý jeden den provoněná jehličím. Výrobou a prodejem věnců podporujeme chlapce Elinasana v rámci projektu Adopce na dálku. Příležitost vyrobit si věnec pro svou rodinu využilo mnoho žáků i rodičů. V letošním roce školu provonělo více než sto věnců.

Mikuláš

Nebyl by to pořádný advent, kdybychom v něm neoslavovali svátek svatého Mikuláše. Programu pro třídy se ujala tradičně 9. třída. Školní Mikuláš se svým doprovodem navštívil také děti v mateřské škole.

Besídky

Krásný čas adventu nám vždy zpestří besídka nejen pro rodiče. Protože na školní besídky přichází mnoho diváků z řad příbuzných, známých i bývalých žáků školy, program je rozdělen do dvou dnů. Nejprve jsme viděli od žáků prvního stupně dramatizaci známých pohádek, tance, písně i příběh vánoční. Starší žáci nás potěšili hranými scénkami, které nám daly příležitost zamyslet se nad svým životem. Nechyběly živé obrazy inspirované géniem Járrou Cimrmanem, ztvárnující významné osoby z naší historie. Své znalosti jsme mohli prověřit při mimořádném vydání Branek bodů vteřin, věnovaných významným českým sportovcům uplynulého století.

Závěrečné, silně emotivní vystoupení nejstarších žáků sepsala a zrežiovala žákyně 9. třídy Kristýna Hoňková. Oba večery zahajovaly tóny školní Kapely a nechyběl ani sbor Kolibříci.

Marie Šoltisová

Více fotografií z akcí i jejich příprav si můžete prohlédnout na školním webu <http://czs.proit.cz>.

Videonahrávky naleznete na školním kanálu YouTube.

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail, mobil: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz,
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 14 hodin.

Duchovní obnova pro muže v Opavě

Uskuteční se **v sobotu 19. ledna** v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: ***Svátost smíření a duchovní doprovázení – P. Vladimír Schmidt***

Začátek v 9 hodin a ukončení cca v 18 hodin. Dopoledne a odpoledne bude přednáška a po ní čas pro ztišení i popovídání, možnost svátosti smíření, mše svatá.

Cena: 200 Kč (včetně oběda a občerstvení).

Přihlášky: sdostal@doo.cz, 731 625 606

Manželské večery ve Slavkově u Opavy

Kurz Manželské večery bude probíhat **od 22. 1. do 5. 3. 2019** v budově Orlovny (u fary).

Každé setkání začíná večerí. Manželé zhlédnou celkem 7 témat z DVD a během každého večera budou mít dostatek příležitostí si o těchto tématech spolu povídat. Každý pár bude mít soukromí u vlastního stolu.

Skupinová diskuse není součástí kurzu.

Kurzovné 2 000 Kč za pár zahrnuje večere (7x2), dvě příručky a nájem.

Přihlášky: do 10. 1. 2019, jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Odpolední seminář pro ženy

Uskuteční se v Opavě, v minoritském klášteře ve čtvrtek 24. ledna od 17.30 do 20 hodin.

Téma: ***Ach ty pocity aneb jak nám škodí a jak nám pomáhají.*** (Jak nakládat s hněvem, jak se vypořádat se strachem a smutkem a jak do života přidat radost.)

Lektorka: **Mgr. Irena Smékalová**. Cena: 250 Kč. Počet účastníků je omezen.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Mediace a rodinné konzultace – „ať každý vztah má šanci...“

Mediace je alternativní možnost řešení konfliktů, neshod, nedorozumění, sporů pomocí třetí osoby – mediátora.

Rodinné mediace a konzultace zahrnují: mediace snoubenecké, manželské, mezigenerační, sourozenecké, sousedské i mediace rodina versus instituce.

Mediaci poskytuje Centrum pro rodinu v Ostravě-Vítkovicích na Syllabově 19.
Poradna probíhá také v Krnově, na farním úřadě, nám. Osvobození 7, 1x v měsíci,
vždy v úterky.

Objednávky: mmochova@prorodiny.cz, 775 244 291

Jana Dostálová

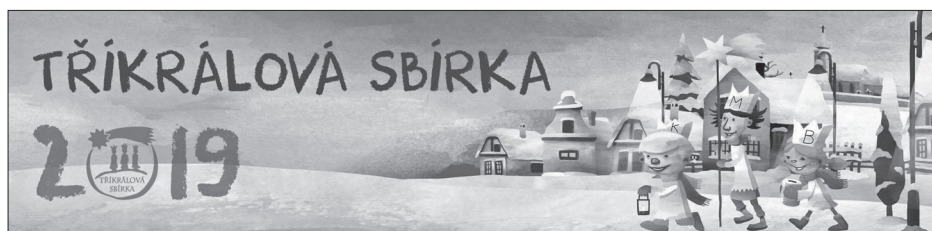
Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Tříkrálová sbírka opět pomůže potřebným na Opavsku

Opavsko sobě. I tak by mohl znít podtitul Tříkrálové sbírky, nejstarší a největší dobročinné akce v České republice, která letos proběhne již po devatenácté. Stovky skupinek Tří králů budou až do 14. ledna koledovat, přát vše dobré do nového roku a prosit o příspěvek pro ty z našeho nejbližšího okolí, na jejichž životních cestách vinou různých handicapů či nešťastných okolností často převažují těžké chvíle nad těmi radostnými.

Finance z letošní Tříkrálové sbírky budou určeny nemocným seniorům a pacientům v terminálním stádiu, kterým charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba spolu mobilním hospicem pomáhají v domácím prostředí. Zlepší také situaci zaměstnancům, znevýhodněným na trhu práce svým handicapem, lidem s mentálním a duševním onemocněním či osobám s mentálním a zrakovým postižením.

Také letošní ročník doplní řada různých setkání či soutěží. Tříkrálový průvod začne **v pátek 4. ledna v 16 hodin** pod Ptačím vrchem, v jeho čele půjde velbloudice Šemi následovaná Třemi králi pod baldachýnem v podání herců Slezského divadla v Opavě a posly s dary. Do rytmu opět zahraje bubenický orchestr Boris a zazpívá pěvecký sbor Domino. Přes Ostrožnou ulici pak všichni dojdou ke Slezskému divadlu v Opavě, kde se

Tři králové a jejich doprovod pokloní u jesliček Ježíškovi, Marii i Josefovi a předají jim dary. Všechny koledníky pak požehná opavský děkan Jan Czudek spolu s pomocným biskupem Martinem Davidem. Velkou atrakcí pro děti mohou být také živé ovečky nebo loni velmi oblíbený fotokoutek, kde si mohou udělat pamětní fotografii třeba s velbloudem. „Bude pěkné, když si přinesete zvonečky, a děti když přijdou v kostýmech Tří králů,“ dodává koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová.

Pro koledníky je opět nachystána řada soutěží, například o chytré mobilní telefony, „volňasky“ do aquaparku nebo poukázky na knihy. Charita Opava také vyhlásila další ročník fotosoutěže o nejkrásnější tříkrálové foto nebo selfie a také o nejlepšího tříkrálového spisovatele. Podrobnější informace najdete na www.charitaopava.cz.

Třicet dobrých skutků Charity Opava

„Třicet dobrých skutků k třiceti letům Charity Opava“ – to je název akce, kterou bude Charita Opava celý rok 2019 oslavovat výročí tří dekad svého působení na Opavsku. Na připomenutí svého založení v roce 1989 se Charita Opava rozhodla ve spolupráci s různými organizacemi i jednotlivci řadě lidí splnit jejich malá i velká přání. A jedná se o přání skutečně pestrá, od autorského čtení známých osobností přes různé výlety, pořízení elektrického invalidního vozíku až po návštěvu, kterou klienty Charity Opava poctí nefalšovaný Anděl páně.

Různá přání se v Charitě Opava scházela především od zaměstnanců všech středisek. A tak se v roce 2019 mohou například v Denním stacionáři pro seniory těšit na autorské čtení spisovatelky Evy Tvrdé a Anny Malchárkové, v Mravenečku na koncert skupiny Naděje, klienti se dočkají tréninku s basketbalisty BK Opava Petra Czudka i fotbalisty SFC Ivana Kopeckého, pod názvem „O deset let mladší“ se pak skrývají zkrášlovací akce zdarma pro seniory nebo lidi s různými handicapem. Uskuteční se dvě potravinové sbírky pro potřebné, burza dětského oblečení a Charita Opava také spustí crowdfundingovou akci na získání financí na elektrický invalidní vozík pro Helenu Jombíkovou. Klienti s mentálním postižením ze sociálně terapeutické dílny Radost si zase splní svůj sen a vystoupí na Hradeckém festivalu, dokonce před besedou s Markem Orko Váchou. Ve třicítce dobrých skutků najdete také splněná přání seniorů nebo lidí s různými handicapem, kteří se tak budou moci vydat na různé výlety, na něž by se jinak nemohli vypravit z důvodu svého zdravotního stavu nebo nedobré finanční situace.

Všechny dobré skutky, jejichž vyvrcholením bude návštěva Ivana Trojana a dalších herců Dejvického divadla v několika střediscích Charity Opava, najdete na www.charitaopava.cz. Jejich široké portfolio může ještě během roku doznat změny, ale vždy jen k lepšímu.

Eva Tvrdá bude předčítat seniorům

Ze své tvorby bude **ve čtvrtek 10. ledna od 10 hodin** předčítat v Denním stacionáři pro seniory spisovatelka Eva Tvrdá. Akci pořádá Charita Opava v rámci celoročních oslav svého kulatého výročí, nazvaných „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“ a pozvala na ni také seniory z Klubu sv. Anežky nebo Charitního domu.

Součástí autorského čtení bude také beseda s autorkou a autogramiáda.

Dárky Tří králů vyrábějí odsouzené v opavské věznici

Možná i Vy dostanete v lednu příštího roku od koledujících Tří králů malý dáreček z korálků, keramiky nebo látky. A určitě by Vás v tu chvíli ani ve snu nenapadlo, že ho vyráběla odsouzená žena, která si odpykává svůj trest v opavské věznici.

Charita Opava, která Tříkrálovou sbírku každoročně pořádá, s opavskou věznici spolupracuje na výrobě dárečků již mnoho let. Nejinak tomu je i u Tříkrálovky 2019. Ve středu 21. listopadu převzala za přísných bezpečnostních opatření koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová v opavské věznici na Olomoucké ulici několik velkých krabic s neuvěřitelnými čtyřmi tisíci záložek, přáníček, ozdob z korálků či keramiky, látkových či proutěných srdíček a dalšími krásnými drobnostmi, jimiž budou moci Kašparové, Melicharové a Baltazarové na oplátku obdarovávat všechny štědré lidi, kteří se ke sbírce připojí.

„Na výrobě předmětů se podílely odsouzené ženy v rámci programu zacházení a svého volného času,“ vysvětluje tisková mluvčí věznice Kateřina Gatnarová.

A jsou v tom stále lepší a lepší. „Letošní dárky se jim opravdu velmi vyvedly, jsou nejen hezké, ale také krásně a vkusně zabalené, ve věznici odvedli velmi dobrou práci, za kterou děkujeme,“ dodává Marie Hanušová.

TESCO pomůže pořídit pračky pro lidi s duševní nemocí

Kdo bude v pátek 11. ledna nakupovat v nově zrekonstruovaném supermarketu TESCO na Těšínské ulici v Opavě, podpoří zároveň klienty Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné.

Jednodenní akce s názvem „Společně na pomoc potřebným“ je určena na koupi praček pro duševně nemocné lidi, kterým ve svém středisku Chráněné a podporované bydlení poskytuje Charita Opava podporu a dočasné bydlení a připravuje je na to, aby mohli po ukončení pobytu bydlet samostatně. Snaží se tak posunout rámec jejich možností o něco dál, než jsou schopny psychiatrické nemocnice.

V jednotlivých bytech ale z finančních důvodů zoufale chybí pračky a klienti jsou tak odkázáni na centrální prádelnu. To je v rozporu s posláním této služby, která je má naučit samostatnosti.

Společnost TESCO, která bude 11. ledna slavnostně otevírat své zrekonstruované prostory, věnuje na pořízení těchto potřebných praček 10 % z každého nákupu nad 500 korun.

Wellness slaví 20 let, čeká Vás sleva a soutěž o poukaz za tisícovku

Dvacet let fungování oslaví v lednu Wellness centrum Charity Opava. Jen v prvním roce existence provedli nevidomí a slabozrací maséři, kteří zde převážně pracují, 890 masáží. Počet procedur se však každým rokem zvyšoval, aby za dvacet let dosáhl poměrně zajímavého čísla. Kdo ho uhádne nebo se mu v odhadu přiblíží a pošle do 15. ledna svůj tip na mail wellness@charitaopava.cz, může vyhrát poukaz na procedury v hodnotě tisíc korun.

A nabídnout toho může Wellness centrum v ulici Přemyslovců 26 v Jaktě a pobočce na Kylešovské ulici v Opavě opravdu hodně. Středisko se totiž během let rozšiřovalo a rozvíjelo, přibývala řada nových zdravotních či relaxačních procedur. Patří mezi ně například klasická zdravotní masáž, ale také regenerační, manuální i přístrojové lymfatické masáže, masáž lávovými kameny či medová masáž. V nabídce zde mají také perličkovou a hydromasážní koupel s přísadami, suchou uhličitou koupel, rašelinový a bylinný zábal nebo multifunkční parní, suchou či aromaterapeutickou saunu Vario.

Ve wellness si k připomenutí tohoto výročí připravili na **pátek 18. ledna od 13 do 17 hodin** Den otevřených dveří, jehož součástí bude výstavka historických fotografií ze života střediska a promítání dokumentárního filmu o prvním masérovi Miroslavu Šenkapoulovi. Součástí odpoledne bude také vyhlášení výsledků tipovací soutěže i předání ceny vítězi, všichni návštěvníci si také budou moci objednat masáž šije zad za cenu z roku 1999, tedy za pouhých 70 korun.

„Preferujeme vysokou profesionální kvalitu, individuální přístup ke všem klientům, domácí prostředí, a to vše za velmi příznivé ceny,“ dodává vedoucí Wellness centra Pavel Veverka. Přesvědčit se o tom můžete u příležitosti dvacátého výročí střediska za poloviční ceny právě 18. ledna 2019.

Klub sv. Anežky uspořádal již pětadvacátou duchovní obnovu

Duchovní obnova na téma „Současná rodina a křesťanský ideál“, vedená farářem z Kozmic P. Petrem Šustáčkem, kterou v prosinci uspořádal Klub svaté Anežky, byla výjimečná. V pořadí to totiž byla již pětadvacátá duchovní obnova, kterou toto dobrovolné sdružení Charity Opava uspořádalo pro seniory a ostatní zájemce. Duchovní obnovy Klubu jsou mezi lidmi velmi populární.

Počátky tohoto úspěšného a stále oblíbenějšího setkávání sahají do let 2004 a 2005. Tehdy Charita Opava vytvořila v rámci evropských projektů D – venkov I a II na Opavsku síť asi padesáti dobrovolníků, pro něž později uspořádala dvě duchovní obnovy. První vedl salesián otec Václav Filipec. „Když ale projekty skončily, lidé nás vyzývali, ať zase něco zorganizujeme,“ vzpomíná Marie Smolková z Klubu sv. Anežky. „Sešli jsme se tedy znovu v pastoračním středisku u minoritů, tentokrát pod hlavičkou Knihovny křesťanské literatury. Následně už ale organizování duchovních obnov převzal Klub sv. Anežky,“ dodává.

Kapacita střediska u minoritů ovšem nestačila zájmu, a tak Klub uvítal velmi vstřícnou spolupráci s Kongregací Milosrdných sester Panny Marie Jeruzalémské a s Evou Bláhovou, ředitelkou Církevní varhanické školy, dnešní konzervatoře, sídlící na Beethovenově ulici. Od té doby probíhají duchovní obnovy, kterých se pravidelně zúčastňuje více než stovka zájemců, právě zde.

Od roku 2004 zde vedla duchovní obnovy na různá témata řada kněží, například o. Vítězslav Řehulka, o. Daniel Vícha, o. Petr Chalupa, o. Petr Smolek, o. děkan Jan Czudek, o. Vít Zatloukal nebo známá teoložka Kateřina Lachmanová. „*Kněžím, kteří duchovní obnovy vedou, patří velký dík, ať jsou z blízka, nebo z dále. A samozřejmě také zpovědníkům, nejčastěji otci Rudolfovi Friedlovi ze Štáblovic,*“ uzavírá Marie Smolková. A přidává také další poděkování. „*RNDr. Olince Rampáčkové, která duchovní obnovy pohotově a výstižně moderuje, celému pracovnímu týmu Klubu sv. Anežky i dalším příznivcům, kteří jsou ochotni pomáhat u prezence, v šatně, při obsluze či v kuchyni. A také nesmíme zapomenout na Charitu Opava, která tyto akce prostřednictvím Klubu sv. Anežky zaštiťuje.*“

Speciální poděkování pak Klub sv. Anežky adresuje Církevní konzervatoři, díky jejíž vstřícnosti se může duchovních obnov, které dosáhly počtu pětadvaceti setkání, účastnit mnoho zájemců v krásných a důstojných prostorách.

Charita Opava

Modlitba k Matce Naděje

*Maria, Matko Naděje, kráčeš s námi.
Uč nás zvěstovat živého Boha.
Pomáhej nám být svědky Ježíše, jediného
zachránce.
Učiň nás pohotovými v pomoci bližním,
pohostinnými vůči potřebným,
ochotnými cvičit se ve spravedlnosti.
Učiň nás vášnivými staviteli spravedlivého
světa.
Přimlouvej se za nás a upevňuj nás v jistotě,
že se Otcův plán naplní.
Jitřenko nového světa,
projev se jako Matka Naděje
a bdi nad námi.
Maria, daruj nám Ježíše.
Učiň, abychom ho následovali a milovali.
Amen.*

Oznámení

Slavnost Zjevení Páně – 6. ledna

Při všech mších svatých této neděle, i v sobotu 5. ledna večer v kostele sv. Vojtěcha, se bude žehnat voda, kadidlo a křída.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu od 16.30** do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin.
- *Kaple sv. Anny konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie* – **každý čtvrtek** od 17 hodin modlitba růžence, od 17.30 soukromá tichá adorace, od 17.50 společná adorace s knězem nebo jáhnem.
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **v pátek 18. ledna** (třetí pátek v měsíci) – s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství; **v pátek 1. února** (první pátek v měsíci) – s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Vždy po mši svaté začínající v 18 hodin.
- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli 3. února** (první neděle v měsíci) – s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Po mši svaté začínající v 16.30.
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích* – **v pátek 25. ledna** (poslední pátek v měsíci) – s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství; **v pátek 1. února** (první pátek v měsíci) – s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně. Vždy po mši svaté začínající v 17 hodin.
- *Kostel Božského Srdce Páně – Marianum* – **v pátek 1. února** (první pátek v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, přede mší litanie ke sv. Josefu.

Týden modliteb za jednotu křesťanů od pátku 18. ledna do pátku 25. ledna.

Intence na mše svaté

- *Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie* – zápis průběžně po celý rok, vždy po každé mši svaté v sakristii;
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **pátek 18. ledna** od 16.45 do 17 hodin, na mše svaté sloužené v březnu.

Večer modliteb se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 19. ledna** v kostele sv. Vojtěcha. Začátek je v 19 hodin.

Plánovaná sbírka v lednu

Neděle 13. ledna – sbírka na opravu konkatedrály, v kostelech farnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Informace na webových stránkách

- **Kompletní program akcí Diecézního centra mládeže a Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách dcm.doo.cz
- **Akce naší farnosti** najdete na webových stránkách farnostopava.cz

Exercicie v lednu a únoru

- **Pátek 25. 1. až neděle 27. 1. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti
P. Vítězslav Řehulka
- **Čtvrtek 8. 2. až neděle 10. 2. – Hostýn**
Vikendová duchovní obnova
Ing. Mgr. Václav Čáp
- **Neděle 10. 2. až pátek 15. 2. – Velehrad**
Kněžské exercicie *Mons. Vojtěch Šíma*

- **Úterý 19. 2. až sobota 23. 2. – Hostýn**
Ignaciánské exercicie

P. František Lízna SJ

Informace o všech jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, naleznete na webových stránkách www.exercicie.cz/nabidka.php, kde se také můžete přihlásit.

Pozvánka na ples

Orel jednota Stěbořice srdečně zve na Orelský ples, který se bude konat **v sobotu 26. ledna** od 19.30 v sále Kulturního domu ve Stěbořicích. Předprodej vstupenek Radka Bergerová 732 159 383. K tanci a poslechu bude hrát hudba Dingo Bojs ze Zlatník. Návštěvníci se mohou těšit na slavnostní polonézu, půlnoční program a skvělou atmosféru.

Koncerty

- **Sobota 5. ledna** v 16 hodin – *Knihovna Petra Bezruče v Opavě. Novoroční koncert.* Účinkují: Ostravský komorní orchestr, zahraniční sólisté, rumunský dirigent Radu Popa. Pořádá Umělecká agentura Karel Kostera.

- **Neděle 13. ledna** v 15 hodin – *kostel Narození Panny Marie ve Stěbořicích. Koncert „Rozloučení s vánočním časem“.* Na programu budou vánoční písně, koledy a pastorely. Účinkují: Chrámová schola Stěbořice, Pěvecký sbor Stěbořice, Chrámový sbor Opava, orchestr, dirigent Karel Kostera. Pořádá farnost Stěbořice.

Prosebné a významné dny

- **pátek 4. ledna** – *první pátek v měsíci;*
- **neděle 6. ledna** – *slavnost Zjevení Páně (sv. Tři králové), doporučený svátek;*
- **neděle 13. ledna** – *svátek Křtu Páně – konec vánoční doby;*
- **pátek 18. ledna** – *památka Panny Marie Matky jednoty křesťanů – začátek týdne modliteb za jednotu křesťanů;*
- **pátek 25. ledna** – *svátek Obrácení svatého Pavla – konec týdne modliteb za jednotu křesťanů;*
- **neděle 27. ledna** – *Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti;*
- **pátek 1. února** – *první pátek v měsíci;*
- **sobota 2. února** – *svátek Uvedení Páně do chrámu – Světový den zasvěcených osob.*

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: RKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 26., číslo 1. Náklad 600 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 10 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 2. 2019, uzávěrka 14. 1. 2019